

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 47.

Indult Bétsből, Pénteken, December' 9-dikén, 1831.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Nov. 24-kén költ kegyelmes végzése által Gu-rahonczy Remekházy Jó'sef Urat, eddig a' Fels. Magyar Kir. Udvari Cancelláriánál betsületbeli Udvari Secretáriust, és Rá'nffy' Sigmund Urat, ugyan ott eddig Udv. Concipistát valóságos Udvari Secretariusokká kinevezni.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Nov. 8-dikán költ kegyelmes végzése által, a' Magyar Adozó nép részéről Udv. Agensi Hivatalra, eddig Udv. Agenst Modrovich György Urat kegyelmesen kinevezni.

F r a n t z i a O r s z á g.

Nov. 26-kán, estveli 8 1/2 órakor ment a' Királyhoz a' Követek Kamarájából egy nagy Deputatio, mellynek tagja 's egyszersmind a' Kamarának Elöl-ülője Giród Ur Ő Felsége előtt a' következő Felírást olvasta el: „Sire! szívbeli szomorúsággal vettük azon nyilvánvaló és környülállásos tudósítást, mellyet velünk a' Felséged Ministerei a' Lyoni nyughatatlanságok felől közöltek. Nagyra betsüljük, ditsérjük és magasztaljuk a' Felséged kedves Fijának az Orleáni Hertzegnek azon felemelkedett hazafiúi érzését, melly őtet nagy sietséggel vivé az egymás vérét ontó Frantziák közé, olly tzéllal, hogy azon vérontások

elébe gálot vessen. Sietünk Felségednek, a' Frantzia Ország Követeinek azon egy szívből származott kívánságát tudtára adni, hogy ne mulasztaná el a' Felséged Igazgatószéke a' törvények egész erejétezen sajnálkozásra méltó kitsapongások ellen használni, mellyek által a' személyek bátorságán erőszakos sérelem ejtetett, a' polgárok tulajdonai elvevődtek, a' művészi szorgalom szabadsága semmivététtel fenyegettetett 's a' Felsőség szavára senki sem hallgatott. Az ilyen gyalázatos tselekedeteknek minden halasztás nélkül meg kell szünni, 's erős eszközökkel kell az efféle gonosz szándékoknak ellent állani. Egész frantzia Ország meg van sértve, ezen gonoszság által, melly t. i. annak polgárai között egynéhánynak személyében a' mindenekkel köz just tapodta meg; — ugyan ezeket az különösen tartozik óltalmazni. Azon rendszabások után, mellyeket a' Felséged Ministerei máred- dig is tettek, tökéletesen hiszszük, hogy a' rend rövid időn helyre fog állani. A' nemzeti öröknek szintűgy, mint a' líneaserégeknak jó egyetértése, minden józan gondolkozású polgárt megnyugtathat. — Felséged pedig a' Státus hatalmának egyetértésére számot tarthat. Mi, Sire! olyan szerentsések vagyunk, hogy Felségednek a' Frantzia Ország nevében annak Követei együtt munkálodását ajánlhatjuk arra, hogy a' tsendesség,

mindenütt a' hol csak az megzavartatott ismét visszaállíttassék, hogy a' zabolatlanság tsirájában fojtattassék meg; — hogy azon Szent alaptételek, mellyekre magának a'ársaságnak léte építetett, erősíttessenek meg; hogy a' Júliusi Revolucionának ditsőséges munkája fentartassék és hogy az igazság állandósága és a' törvények tiszteletben való tartása bátorságba helyheztessek.“ — Erre a' Király így felelt: „Uraim! a' Lyonban történt nyughatatlanságok Engem szerfelett megillettek; de ezen szomorúság keserűséginek édesítésére semmi alkalmasabb a' világon nem lehet, mint azon érzések, mellyeket a' Deputatusok Kamarájának Követjei éppen most nyilatkoztatának ki Elöttem. Főbb kötelességeim között való nékem az, hogy a' törvényes rendet fenntartsam, 's kibeszellhetetlen gyönyörűséget érzek, midőn látom, hogy a' Frantzia Ország Követjeinek kívánsága, azon Én akaratommal tökéletesen megegyez, melly szerént a' törvények hatalma által ezen sajnálkozásra méltó kitsapongásnak eleje vétetessék. Semmi sints hatalmasabb eszköz, a' Status külömbféle hatalmának, a' mire, mint az Urak, én is számot tartok, egyetértésénél, arra nézve, hogy a' törvények ereje helyreálljon és hogy az én igazgatószékemnek szükséges erőt adjon az afféle gonosz szándékoknak, egész erővel leendő megakadályoztatására. A' línea seregeknek és a' Lyoni nemzeti-gárda azon részének, melly ezekkel együtt hartzolt bátor és nagy lelkű vitézsége a' hazától háládtosságot érdemel, 's nagyon örülök rajta, hogy Én annak itt szembetűnő jeleit adhatom. Köszönöm az Uraknak, hogy az En fiamnak hazafiúi érzését betsülik. Óh bártsak, a' mi felől én nagy reménységben vagyok, az ő Lyonbalett menetelének kívánt következése lenne,

's bártsak ő, azon eltsábíttatott lakosoknak a' rendre való vissza vivésében, a' törvények tekintete helyre állításában, és a' frantzia vér ontásának, melly miatt én keserves fájdalmakat szenvedek, megakadályoztatásában valamit tehetne.“

A' Moniteur Nov. 27-kén egy hivatalos levelet közöl, mellyet az Igazgatószékhez Generallieutenant Roguet küldött, a' ki Montessuiben szedvén sereget rendbe, ott egyesítette mind azon hadi erőket, mellyeknek minden felől ő hozzá kellett menni. A' Generalis ezen levelének elindulásakor már együtt volt azon Adjutánsal, kit ő hozzá, mindjárt a' Lyoni dolgokról vett tudósítások után a' hadi minister küldött. Ekkor pedig, midőn a' Moniteur ír, az Orleani Hertzeg és a' hadi-Minister is vele vannak. Midőn a' Párisba érkezett levelek mind azt állítják, hogy a' nevezett városban újonnan, semmi nyughatatlanságok nem történtek, egyszersmind nagy reménységet nyújtanak a' felől, hogy a' lakosság a' törvények hatalmának magát nem soká ismét alá fogja adni. A' Hertzeget Lyonba való utazásakor, mindenütt a' legszívesebben fogadták, 's elötte a' Lyoni történetekről minden sajnálkozva emlékezett. Minden nemzeti örök ajánlották magokat a' szükség idején való felkelésre. „Félre a' zabolatlansággal, ez a' kiáltás hangzik mindekneknek szájából.

Az Alsórajnai Kurir Nov. 29-kén ezt írja a' Precurseur után a' Lyonban Nov. 4 kén történt dolgokról. „A' mai nap olyan tökéletes tsendességben ment tőlünk el, hogy ha, a' városunkban, uralkodó rendet vallamelly idegen ember látná, nem lehetne vele elhiteni, hogy tegnap polgári háború volt közöttünk. Egyedül csak a' Roanei foglyok lázzadása, de a' mit a' polgárgárda szíves igyekezete hamar letsendesített,

újítja meg a lakosok szomorúságát. Ezen örökhöz minden órában új új polgárok adván magokat, azoknak számok szüntelen szaporodik. Egyéberánt, azoknak nyugtatásokra, a kik a Lyoni dolgozó rend lelkét, olyan jól, mint mi nem esmerik szükség megemlitenünk hogy sem a Károly, sem a Napoleon, sem a közönséges társaság interesséje előmozdításában, nem igyekezett azon férfiak között, kik olyan jeles vitézséggel hadakoztak's a kiknek rendszereteken méltóbb okból tsudálkozhatunk, katonai bátorságokon. Mércszlettek ugyan némely magokat csoportokban öszvevert esmeretlen emberek valami esetlen próbát tenni, de a mellynek következése megmutatta, hogy mi nem tsalátkozunk meg azon állításunkban, hogy azon sajnálkozásra méltó ütközet mellynek mi szemmel látott tanúi valánk, nem valami politikai öhveesküvés, hanem a statusgazdálkodása és a kereskedési törvényadás felett támadt kérdés vólt. — A környül állásokhoz leginkább mulhatalan szükségekre, és a megsebessitettek's az ő Familiájokkal való gyámolítására a Városi tanáts ma rendelt ki 150,000 frankot. Ugyan ezen végekre az önként való ajánlások utján is nagy summa gyűlt öszve. Tsak maga Gautser István Ur 25,000 frankot adott. Seregek jöttek a város környékére, General Roguetnak olly reménységből származott kívánságára, hogy azok az ütközet végződése előtt érkeznek meg; de többé reájok szükség nintsen. Az éppen most nevezett Generalnak leveléből mellyet a Praefectus velünk közlött, nyilván ki jön, hogy ő valami a város ellen fordítandó katonai erőhöz nyúlni nem fog; — hogy az Igazgató szék minden erőszakos rendszabásoktól idegen, mind addig míg arra elmúlhatatlan szükség nem kényszeríti.

Egy levélből, melly Nov. 25-dikén Lyonban költ: Valahára minden bajtöli megszabadúltunk, minden éppen olyan tsudálkozásra méltó módon állott eléb-beni rendjére vissza, a mint abból kitért. Tsak egy házon esett különösen nagy sérelem. A szobáknak és a portékák tárjainak tsak fele pusztított el és tétetett a lángok prédájává. A felbeszakadt foglalatosságok ismét folynak. Leginkább 3 vagy 4 selyem fábrikáunkat érte a szerentséllenség. — A nemzeti gárdából elestek számát 1200 ra teszik — a megsebessitettek száma hasonlóképpen sok. A fellázzadtoknak rendes katonai fogásaik és fordulásokból azt hozzuk ki, hogy azoknak igen ügyes vezereknek kellett lenni. A felkeltek között némelyiknél nagy summa pénztaláltatott. A pártütők fekete zászlókkal jártak fel's alá, mellyeken ezen szavakat lehetett olvasni: Munka vagy Halál az ütközetben. Azt állították, hogy a kereskedésnek a Julusi Revolutió óta való állapotjában ök 4 millio franknál többet vesztek, és azt erősítették, hogy míg ezen károk nekik ki nem pótoltatik, addig fegyvereiket le nem fogják rakni.

A Moniteur Nov. 28 kán két hivatalos levelet közöl, mellyeket a Rónai-Megye Praefectnsa küldött Párisba a belső Minesternek, és a mellyek között az egyik szerént a Lyonban Nov. 25 kén történt dolgok leírásának foglalja oda megyen ki, a mint már oda felyebb előadtuk; — a másik hasonlóképpen a Lyoni történetekről a következő jelentést teszi: Nov. 25 ke éjtszákája tökéletes tsendességben ment el, 's a rend éppen abban az állapotban maradt, mellyben az viszatétetett. Az elébbeni nap kiadott hirdetés szerént a boltok ismét kinyitattak, szokott foglalatosságaikra minden polgárok viszatérttek. Sőt még azokban a munkások-

ban is, kik még fegyverben voltak az ő munkájok elkezdése után való nemimű békételen kívánságot lehetett észre venni. A' szomszédok a' rendetlenség és zabolátlanság lelkéhez való idegenségeket nyilván kijelentik. A' nemzeti örök mindenféle készek a' törvények tekintete helyreállítása végett felkelni. Gen. Roguet máig is folytatja a' külömbféle pontokból jövő hadaknak egybegyűjtését. Azok, mellyek a' Ronán (Rhodanus) alólról jönnek, la Guillo-tiere nevű külső város elébe állítanak, míg a' több katonai Osztályoknak az a' parantsolat adódott, hogy a' Fourvieres nevű hegyet foglalják el. Nagyon hihető dolog, hogy ez az eltsábított nép nem sokára, a' maga indításából fog óltalmat keresni a' törvényeknél, es gondolóra veszi azt, melly sokban kerül azoknak megsértése. — A' Korona hertzeg a' hadi Ministerrel együtt Nov. 26 kán 2 órakor Gisseyebe volt, a' honnan más nap Gen. Roguethoz szándékozott. A' f. h. 26 káról és 27-kéről az Igazgatószékhez érkezett tudósítások is tsendességet hirdetnek. Látni lehet az egész dolognak azon megért állapotra lett eljutását, mellyben az Orleáni Hertzeg és a' hadi Minister megérkezésének könnyű lesz az egész bajt eligazítani, 's a' zűrzavarnak véget vetni.

A' Követek Kamarájának Nov. 26-ki Ülése igen zajos volt. A' fentemlített Felírásnak ezen kifejezése ellen „nyilvános és tökéletes tudósítások” Mauguin Ur azt veté: hogy mi a' felől telyességgel nem vagyunk meggyőződve. Perier Ur, a' Kamara erköltsi bizodalmát szólítván fel, azt az észrevételt tette: hogy az a' Személy, (individuum), a' ki beszédét éppen most végezte (erre iszonyú zúgással és nagy hangon ezen szavak kiáltattak: ezzel a'

Kamara meg van sértve! itt tsak Követek vagynak! 's ezzel félbeszakasztatták a' Ministerrel beszédét). Kevés idő múlva ismét elkezdett Perier Ur beszélni, mondván: ez a' szó vigyázatlanságból szaladt ki a' száján, ő sérteni senkit sem akar. Azután azt állítá a' Minister, hogy semmi el nem titkolódott. Mauguin Ur, azon való sajnálkozását jelentvén, hogy ezen vitatások olly nagy haragra 's indulatoskodásra adtak alkalmatosságot; azt veti szemére az Igazgató széknek, hogy az a' Lyoni Praefectusoknak semmi tselekedeteket nem kárhoztatta, a' Tarifát nem semmisítette meg, és ezen határozásokat az újságokban nem tette közönségessé. Egyéberánt az ő beszédében semmi ollyas nem vólt, a' mi valakinek ollyan ki fejezésekre adhatott volna just, mellyek gorombaság nélkül (Impertinenz) meg nem eshetnek. Midőn Perier Ur ezen szónak meg magyarázását kívánta, Mauguin Ur felel: Én éppen azt mondom, a' mit a' Ministeri tanács Elölülője: hogy az a' szó az én számból tsak vigyázatlanságból szaladt ki. Én tsak az előttem mutatott példát követtem. Vitatásaim közzé én soha sérelmeket nem elegyítettem, de ha valaki arra kényszerít, felelnem kell. Odilon-Barrót a' Tudósítást tökéletesnek ítélte. Ezen vitatásoknak sokan végét kívánták szakasztani. Guizót Ur, annak ellene mondván, elkezdett beszélni, de beszédét kénytelen vólt félbehagyni. A' Kamara nagyobb része azt nyilatkoztatta ki, hogy a' vitatásnak legyen vége: Perier Ur mind a' mellett is felállott, hogy beszéljen, a' mit a' nagy zúgások és sziszegések között nem tehetvén, ismét leült, annyival inkább, midőn Jolivét Urnak és másoknak ezen kiáltását hallaná: hogy a' Praesidens a' Kamara jussait betsülje meg, 's azt ne bántsa, ezzel a' berekesz-

tés meghatározódott. Ellent nem állván a' Praesidensnek ezen nyilatkoztatása, hogy egy Ministernek mindég szabad beszélni. Perier Ur, beszédre semmi módon nem jöhetett, 's magát környúlállásosan ki nem fejezhette. Utóljára a' Felírás megállapítása felett voksoltak, és azt 18 voksal ellen 294 voksal el fogadták, úgy a' mint feljebb előadódott.

Ejszak-Amérikai egyesült Státusok.

Az Anglus kintstár tisztjei közzül a' Statusecretarius és az egyesült Státusok Bankja Elölülője között folyó levelezésből ki jön: hogy a' közelébb múlt esztendőben az egyesült Státusok Nemzeti-adósságának egész summája 25 millió Dollárra ment. Az egyesült Státusoknak vagynak 7 millió Bankactiáji, mellyek azoknak mostani folyamatjuk vagy betsek szerént adattatván el, 8 milliót hoznának be. Ez a' summa az adósság leróvására fordittatván, ezt (adósságot) 16 milliora húzná le. Ezen funduson kívül az Igazgatószéknek a' kitett esztendőben még vóltak 20 millióról szóló olyan levelei, mellyek a' vámok fizetésére tétettek, és a' mellyeknek idejek kitelése előtt való megvevésére nem tsak a' Bank, hanem a' magános emberek is készek. E' szerént az egyesült Státusok igazgatószéke Nemzeti adósságát minden órában egészen lefizetheti. Ha ez így van, az Igazgató szék költségei nem mennek többre 10—11 milliónál, a' midőn a' jelen törvények szerént, jövedelme 25 milliónál több. — Az egyesült Státusok lakosainak száma, az 1830-dik esztendei megszámlálás szerént mind-össze 12,856,407 fejekre megyen; kik között 10,526,368 Fejérek, 519,467 szabad szeretsenek és 2,010,572 rabszolgák vagynak. — Az 1820-dik esztendei számlálás szerént a' népesség 7'856,269 fejé-

rekben — 253,400 szabad és 1'531,436 rabszolga szeretsenekben állott, — és így az egyesült Státusok népessége 10 esztendő alatt 3'255,302 lelkekkel szaporodott.

L e n g y e l O r s z á g.

Lengyel Országnak Főkormányzója Hg Paskievits a' Tsászár nevében Lengyel országra nézve a' következő végzést tétette Nov. 22-kén közön-ségessé: 1-ször Ő Tsászári Királyi Felsége parantsolatjának következésében, mind azon végzések és rendelések, mellyek a' revolutio ideje alatt tétettek, és a' mellyek Lengyel Országban a' törvényes hatalom és rend vissza állásával öszve nem férhetnek mától fogva örökösen semmiknek tartatnak és olyanoknak hirdettetnek. 2-szor Az ilyen végzések és rendelések megsemmisítése következésében minden afféle dolgok eltöröltetnek, mellyek azoknak ereje szerént mentek véghez, vagy mint alapon, azokra építették: ilyenek, a) mind azon intézetek, mellyeket a' revolutio alatt vólt Igazgatószék állított fel, b) minden rangok, mellyek az alatt osztattak; c) hivatalok; d) Rendek; e) jelek; nem külömben; f) azon fizetések is, mellyek a' revolutio idején adódtak és rendeltettek. Ezen hirdetéstől számlálva, senkinek sem szabad a' revolutio alatt vólt Igazgatószéktől kapott rendeket és jeleket viselni, vagy az, ugyan attól nyert katonai rangokat vagy hivatalokat illető titulust használni. A' ki ezen végzés ellen tselekszik, a' törvény szerént szoros számadásra fog vonattatni. A' Tsászár akaratja még ezen kívül az is, hogy mostantól fogva Lengyel Országban senki egyedül magát a' lengyel Kokárdát ne hordozza, hanem hogy minden az Orosz tsászárságnak, — mellyel

1815 dik esztendő óta Lengyel Ország egyesítve van — kokárdáját használja. — Status Referendarius Leszczyński Varsónak Praesidensévé, — ugyan tsak Status-referendarius Gerlicz pedig azon város Vice Praesidensévé neveztetett.

B u r k u s O r s z á g.

Ő Felsége a' Király, Udvaritanátsos és Professor Dr Eichhorn Károly Fridriket, ki eddig a' Göttingai Univerzitasban szolgált, a' Berlini Univerzitas törvény tudományi karjában, titkos követségi tanátsos titulussal rendes Professornak nevezte ki.

Berlinben December 1-ső napján délig choleraiban megbetegedtek 2-ten; meggyógyultak 10-en; meghaltak 2-en, orvosoltatnak 25 ten. — Miólta Berlinben a' Cholera ki ütött a' fennt kitett napig mindössze megbetegedtek 2219-en, meggyógyultak 796-an meghaltak, 1398-tzan, orvosi kézben maradtak 25-en.

O r o s z O r s z á g.

Az Orosz Udvarnál lévő Ausztriai Követ, a' külső Ministernek jelenté: hogy az Ausztriai Igazgatóság, a' Rendnek Lengyel Országban lett helyre állása után, vissza vette azon parantsolatját, melly szerént némelly dolgoknak Lengyel, Moldva, Oláh Országokba, Volhiniába és Podóliába a' kereskedés útján vagy más akármi módon, a' Revolutio alatt való kivitele meg tiltatott; és Orosz Ország 's Ausztria között a' kereskedési egybeköttetést elébbeni törvényes állapotjára vissza vitte.

Titkos Tanátsos Hertzeg Czartoryski Ádámot, az Országgyűlésnek hajdani tagját és Senátort, ki már a' minap a' hívatalt viselők laistromából kitö-

röltetett a' Tsászárnak Oct. 18-kán költ rendelése méltatlannak ítélvén a' neki kegyelmesen adott rendek hordozására, azt parantsolja; hogy a' nevezett Hertzeg mint Hazaáruló, a' tsászári Orosz rendek nemesi laistromából is ki rekesztessék.

(Folytatása a' Pétervári Ujságokban előforduló értekezéseknek az Orosz Birodalom mostan nagyon szóban forgó jelen politikai állapotjáról). — A' vitézi bátorságnak a' háládatosság és hűség a' legdrágább ékessége, 's az Orosz Nemzet szeretetét és atyafiúi érzését sokkal felyebb kellett volna minden Lengyelnek betsülni, mint a' visszavonások hirdetőinek kérkedő és állhatatlan barátságokat sok szavakkal 500 mérföldnyi távolyságról ajánló hívásait. Lengyel Országot az egyeneltenségnek azon hirdetői ámitottak el, 's szerették volna magokhoz ketsegtetni, kik Orosz Országot bárdolatlannak, barbarusnak nevezik. Óh bártsak ezek a' mi nagyon pallérozott ellenségeink megtudnák mutatni, miképpen lehetnek a' XIX-dik Században elő Oroszok, barbarusok. Mindeütt vér buzgott fel utánnok ezen pallérozottságokkal annyira puffaszkodó Nemzeteknek, midőn nem régen fegyveres kézzel nyomúltak be Orosz Országnak tsak nem közepéig; azok a' Barbarus névvel köszöntött Oroszok pedig, az Istennek hálákat adni mentek Párisba, azért, hogy Európában a' közönséges Békesség vissza állott, és ellenségeik Szövetseges társaik birtokain úgy utaztak keresztül, hogy minden egyes emberek javai tiszteltettek előttök. Párisban az Orosz Ország zászlói nem füst és hamutól befogva, hanem a' ki derült ég alatt tisztán lobogtak az Úrnak oltárai előtt, a' Győzedelmesek szelídségét, nyájasságát és emberségét magasztaló örvende-

tes néptől körül véve. Talán bizony mind-
ezekre nem emlékeznek többé azok a
nagy lelkű nép Orátori. Az Orosz Nem-
zet senki sem irigykedik, 's míg a'
tsinosodás és az európai pallérozódás pá-
lyáján sebes lépésekkel halad elő, a' vi-
lágon semmiért sem tserélné el, az ő
eleitől reámaradt ezen szép virtusokat:
a' thronushoz való hűséget, a' Tsászár
eránt való szeretetet, a' Valláshoz való
ragaszkodást, az ütközetekben való bá-
torságot és a' barátságos társalkodást. Az
Oroszok meg vagynak a' magok sorsok-
kal elégedve, a' külföldiek tanácsára sem-
mi szükségek 's mindenben az ő Igaz-
gatószékek atyai gondoskodásához folya-
modnak. Szívbeli fájdalommal szemléli
az Orosz Európának azon derék Orszá-
gait, mellyeknek tsendességét majd min-
den nap új új zűrzavar és zenebona há-
borítja meg; utálattal néz a' zabolátlan-
ság nyomorúlt fejeire 's egyedül ő az,
a' mellynek még tsak gondolatjában sem
fordúl meg, a' haza árulás, a' Tractá-
tusoknak hirtelen való megtámadása és
semmivététele. Az Orosz, mikor katonai
ruháját leveti, kardját leteszi, házi kö-
telességeinek tsendességben való telyesí-
tése körül foglalatoskodik; de azomban
jaj annak, a' ki őtet, az Orosz thronus
és haza betsületéért és ditsőségért való
háborúra hívja ki. De hát hol vagynak
az e'féle ellenségek, és kik azok? Azok
nem mások, mint a' nép seprejéből azok,
kiket a' szegénység, örültség, és dühös-
ség vezérelnek; — egynehány, külöm-
ben tbékességszerető de könnyen hívő
polgárok, és némelly nyúlszívű haszon-
talan vitézek. Európának minden igaz-
ságszerető, józan es nemes gondolkozá-
sú tagjai betsülik Orosz Országot és an-
nak jussait; — azzal minden Igazgató-
székek barátságban vagynak. Az igazság-
nak és közjónak dühös ellenségei kár-
hoztatást érdemelnek!

A' Pétervári Ujságnak Nov. 19-ké-
ről tett jelentése szerint Pétervárában
Nov. 17-kén gyógyultak és haltak meg
az utolsó Choleras betegek; úgy hogy
ebben a' szempillantásban Pétervárában
már egy choleras beteg sins. Mindösz-
ve megbetegedtek az említett városban
9246-an, meggyógyultak 4488-an, meg-
hóltak 4758-an.

N a g y B r i t a n n i a.

November 21 kén két Királyi pro-
clamatio adódott ki; mellyek között az
egyik azt hirdeti: hogy a' Parlament,
„némelly fontos és sürgetős foglalatos-
ságok vivése végett Dec. 6-dikán gyűl-
jön össze; — a' másik amaz, a' felsőbb
napokban ki adott Ujságlevelekből már
esmeretes politikai Egyesületek
ellen szóllván a' Britanniai Polgárokat
arra inti, hogy minden e' féle szövetke-
zéseket, úgymint a' mellyek, mind a'
polgári alkotmánynak, mind pedig a'
törvényeknek egyenesen ellenek vannak,
az Ország tsendességét és bátorságát pe-
dig veszedelemre könnyen ki tehetnék,
minden erejeből kerüljenek.

E l e g y e s D o l g o k.

Nem hinné az ember, melly nagy
grádusára hágtak az Európaiak, Portu-
galliára nézve, a' könnyenhívőségnek.
Kevéssel ezelőtt egy kis folyó írás jelent
meg Liszbonában, mellynek szerzője,
igen pontosan azt számlálja fel, hogy a'
Párisi és Londoni liberalis Ujságok elő-
adása szerint, millyen sok és nagy sze-
rentsétlenségek érték Portugalliát. Ezen
össze számlálásból láthatni, hogy Don
Miguelnek a' thronusra lett felemelteté-
se ideje óta, a' f. eszt. Sept. 1 ső nap-
jáig, a' mint az említett Ujságok mond-

ják, a' Portugalliából kivándorlottak száma 606,828-ra, — a' tömlöztzre vetetteké 3'408,367-re, — a' tömlöztzökben és vesztőhelyeken meghóltaké 15,683-ra megyen. Az említett idő alatt 2554 pártütések történtek. Don Miguel erőszakosan 28-szor végeztetett ki, és részszerént szárazon, részszerént pedig vizen 25-ször szaladt ki az Országból. A' korona örökösök, Don Miguelnek leánytestvérei, 86-szor zárattattak tömlöztzbe, Klastromba és az ő palotáikba; — ugyan azok 23-szor futottak külső Ország-ra, és erőszakosan 17 szer gyilkoltattak meg.

B é t s.

Béts belső és külső városaiban Sept. 14-kén déltől fogva choleraában:

Dec. 6-dikán délig megbetegedtek 6-an, kigyógyultak 21-en, meghaltak —

Dec. 7-kén délig megbetegedtek 5-en, kigyógyultak 6-an, meghaltak 2-en.

Dec. 8-dikán délig megbetegedtek 5-en, kigyógy. 5-en, meghaltak 4-en.

E' szerént Sept. 14-kétől fogva Dec. 8-káig megbetegedtek 4033-an, kigyógyultak 1011, meghaltak 1928-an, orvoslás alatt vagynak még 94-en.

A' M A G Y A R K U R I R

N A G Y É R D E M Ű O L V A S Ó I H O Z.

Végéhez közelítvén a' folyó 1831-dik esztendő, tellyes bizodalommal 's alázatosan kérem Újságomnak Tisztelt Olvasóit, hogy annak további jártatása eránt rendelkezéseiket a' Ts. K. Posta-Hivatalnál, vagy egyenesen nálam, December végéig megtenni méltóztassanak. A' Magyar Kurír taksáját, felküldés végett minden Ts. K. Posta Hivatalok elfogadják, melly félesztendőre Postán küldve 13 for. Váltóban, egész esztendőre 26 for. Itt Bétsben félesztendőre 10 for. egész esztendőre 20 forint.

A' kik távolabb lévő Tisztelt Olvasóim közzül kívánják, hogy az Újság járása, esztendő elején, addig is félbe ne szakadjon, míg a' pénz a' Posta Hivatalokról, vagy Postaszekeren fel jöhet; méltóztassanak az Újságot, hozzám útasítandó levél által (frankózva) egy két sorban megrendelni, feljegyezvén, a' borítékra nyomtatandó útasítás mellé az utolsó Pósta Statiót is, mellyről Újságaikat veszik.

A' jövő esztendőben is, mint eddig, négy Magyar Országi Vármegyék Mappáival fogok Tisztelt Olvasóimnak kedveskedni.

A' Nemzeti Jól-létről írott Munkátskát, Ungvár és Szabolts Vármegyék Mappáival együtt nagy részént már elküldöztük, 's a' hónap végéig minden Érdemes Olvasóinknak megküldjük.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal, (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)